

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Een Halloween-nacht

In het stille bos, onder de bleke, heldere maan van Halloween-nacht, kwamen zes heksen bijeen. Gekleed in lange zwarte capes en punthoeden hielden ze hun bezemstelen stevig in hun handen. Hun aanwezigheid vulde de stille nacht met een griezelig geluid terwijl ze angstaanjagende rijmpjes voordroegen, waarbij hun stemmen elkaar overlaptten en weergalmden in de leegte om hen heen. Ze waarschuwdten voor de schrik die ze zouden veroorzaken bij alle stervelingen die zich in zo'n nacht zouden wagen. Ieder van hen vertelde om de beurt verhalen over zich misdragende kinderen: een jongen die huilt omdat hij altijd te laat is, een jongen die nooit zijn gebeden uitspreekt, een meisje dat nooit ophoudt met plagen, en een ander die nooit "alsjeblieft" zegt. Met een sinistere lach beëindigden ze hun rijmpjes en begonnen nu een lied. Hun harmonieën versmolten met het ritselen van bladeren, en hun lichamen zwaaiden, twee aan twee bewegend in een spookachtige dans, totdat ze in de nacht verdwenen. In schril contrast daarmee was er de volgende dag een heel ander tafereel. In een klaslokaal waarschuwde een strenge leraar een groep leerlingen. Onder hen waren de vier kinderen die het onderwerp waren geweest van de heksenverhalen. Er was Kleine Boe-Hoe, die voortdurend te laat was; Kleine Maakt-mij-toch -niets-

uit, die onzorgvuldig genoeg was om zijn gebeden te vergeten; Kleine Plaaggeest, die plezier beleefde aan het irriteren van anderen; en Kleine Zeg-nooit-alsjeblijft, die beleefdheid vaak verwaarloosde.

De leerlingen, die na schooltijd moesten blijven vanwege hun slechte gedrag, werden aangespoord naar huis te rennen omdat het Halloween was en de heksen vermoedelijk weg waren. Zij wisten niet dat de heksen door een raam gluurden, hun ogen glinsterend van kattenkwaad. De kinderen lachten alleen maar en beweerden dat ze niet bang waren voor "dwaze heksen". Later die dag haastten de kinderen zich door het bos, en vier van hen bleven wat achterop. Terwijl ze hun weg vervolgden, zongen ze liedjes over de herfst en Halloween, zich niet bewust van de loerende heksen. Plotseling vulden vreemde geluiden het bos: uilen gierden en katten miauwden in een griezelige taal die alleen de heksen leken te begrijpen. Plotseling kwamen de heksen uit de

duisternis

tevoorschijn en cirkelden om de kinderen heen, terwijl ze een betoverende spreuk zeiden. De spreuk veranderde de kinderen in pop-achtige

beelden, een wrede straf voor hun ongemanierde gedrag. De heksen riepen vervolgens uilen en katten en

voegeden die toe aan hun Halloween-feestje, waarbij de getransformeerde kinderen achterbleven.

Uiteindelijk werd de stilte van de nacht verbroken door het geluid van trompetten, die de aankomst van Columbus en zijn matrozen aankondigden. Het was een levendig stel, hun liederen galmden door het bos. De ontdekking van de standbeeld-achtige kinderen bracht hen in verwarring, wat Columbus ertoe bracht op te roepen tot het verbreken van de magische spreuk van de heksen. En alsof er acht werd geslagen op een onzichtbare kracht, verschenen de heksen, uilen en katten weer. Ze deelden waardevolle lessen met de kinderen en waarschuwden hen om goed en beleefd te zijn en altijd aan deze gedenkwaardige Halloween-avond te blijven denken. Toen hun boodschap was afgeleverd, trokken de magische wezens zich terug en lieten de kinderen achter bij Columbus en zijn matrozen.

De vastberaden Columbus en zijn maten bedacht een plan. Ze haalden een grote vlag tevoorschijn, waarvan de kleuren fel waren onder het maanlicht. Terwijl de matrozen een kring rond de kinderen vormden, zeiden ze verzen op en zongen ze het volkslied. Tot hun verbazing en opluchting kwamen de kinderen geleidelijk weer tot leven en begonnen zelfs weer mee te zingen met het refrein. De betoverende nacht eindigde toen Columbus en de kinderen in koor met de vlag zwaaiden, een symbool van hun triomf over de Halloween-betovering. De kinderen leerden hun lesje, voor altijd, door de bijzondere gebeurtenissen van die speciale Halloween-nacht.